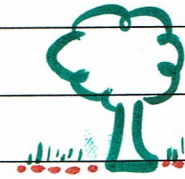
בס"ד

יום ב', א' בשבט תשנ"ו (22 בינואר)

בגמ' למדנו שבע דברי משה לישראל שלא מצינו בתורה הינו ספר דברים - "בסבר הירדן בארץ מואב החיל משה באר את התורה הזאת ..." שם הוכיחם על כל מה שעברו את ה' ב-40 השנה שהיו במדבר, שם תצר נשינו להם "הבה נתנה את ראשנו ונשובה מצרימה" שם חטאו בעגל הזהב ועוד הרבה תלונות שעברו לפני ה' ועל כולם לבוש להשיר את ישראל בברית ואלה לעשות אותם לעם קדוש לה'. ויכנס לברית אתם ולתת להם את הארץ כנען, ויברך אותם לפני מותו.

37 יום דיבר משה את כל הדברים האלה עם כל עם ישראל. בכ"ו שבט (היום) התחיל ובכ"ט אדר ה' שלים. תחילת דיבורו: "רב לכם שבת בהר הזה, פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי וגו' כל שכניו..." וסוף דבריו: "אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר-חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך" (סוף פרשת וזאת הברכה)

לכן אומרו חז"ל, משונה אחד בשבט כיום מתן תורה. בט"ו בסיון ניתנה תורה לישראל ואותו היום מסמל קבלת עול תורה ומצוות בכל שנה. אלף ב-1 בשבט נפתחים בליבות ישראל מאות"נות חדשים של תורה, כיון שאז ביום ניתן לישראל משנה תורה, וכל הימים הבאים שבין ר"ח שבט ל-ג באדר, מסומלים לעבוד בהם לרמת התחדשות בעסק התורה והמצוה.



(ספר הגלגלה)

אדר 14 יום 37

יום נעים!